

Dr. Szabényi Imre

Széchenyi-díjas, ny. egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

1930-ban született Pécsen.

Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma: 821.

Első munkahelye az Országos Tervhivatal Vegyipari Osztálya volt. 1952 novemberétől a Tudományos Minősítő Bizottság aspiránsaként a BME Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott. A gázolajpárlatok katalitikus hidrogénező kéntelenítése téma kutatási eredményei alapján 1957-ben a kémiai tudomány kandidátusa, a benzin reformálás technológiájánál a nagyobb szénatom számú aromások képződésének témában elért tudományos eredményei alapján 1978-ban a kémiai tudomány doktora lett. A Kémiai Technológia Tanszékén 1955-ben tanársegédnek, 1960-ban adjunktusnak, 1964-ben docensnek, 1980-ban egyetemi tanárnak nevezték ki. 1967-1991 között tanszékvezető, 1964-1974 között dékánhelyettes, az 1971-72 tanév második félévében a Vegyésmérnöki Kar megbízott dékánja volt. 1974 és 1986 között másodállásban a felsőoktatási tudományszervezés tudományos tanácsadójaként dolgozott vezető beosztásban. A BME-n a posztgraduális környezetvédelmi szakmérnök és a graduális környezetmérnök képzés egyik kidolgozója és megszervezője volt. Jelenleg, mint nyugalmazott egyetemi tanár több egyetemen oktat, záróvizsga bizottságokban elnöki teendőket lát el. Számos hazai és külföldi tudományos, szakmai szervezet, egyesület, bizottság, kuratórium, programtanács, szerkesztőbizottság, minősítőbizottság elnöke, alelnöke, tagja. 7 könyv, 185 publikáció, 27 egyetemi jegyzet, 10 szabadalom szerzője, társszerzője, társhelfalálója.

Munkássága elismeréseként kapott BME Díszplakettet, Friedrich List, Natura, Varga József Érmeket. Kíntették a Kiváló Feltaláló, Környezetünkért Díjjal, Környezetért Emlékéremmel, Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettel, Szikla Géza díjjal, a Környezet Védelméért Díjjal, Zielinski Szilárd díjjal, Pázmány Péter Felsőoktatási Díjjal, valamint a Széchenyi Díjjal.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.